Zaimek osobowy w języku niemieckim

Liczba pojedyczna i mnoga zaimka, odmiana zaimka.

Zaimek osobowy - Das Pronomen

liczba pojedyncza
ich - ja
du - ty
er - on
sie - ona
es - ono

liczba mnoga
wir - my
ihr - wy
sie - oni
Sie - Pan, Pani, Państwo (forma grzecznościowa)

Odmiana zaimka osobowego w języku niemieckim

liczba pojedyncza	liczba mnoga
Nominativ	
ich	
du	
er	
sie	
es	
wir	
ihr	
sie	
Sie	
Genitiv	
meiner	
deiner	
seiner	
ihrer	
seiner	
unser	
euer	
ihrer	
Ihrer	
Dativ	
mir	
dir	
ihm	
ihr	

ihm
uns
euch
ihnen
Ihnen

Akkusativ
mich
dich
ihn
sie
es
uns
euch
sie
Sie

Zaimek jest to część mowy, która zastępuje rzeczownik, przymiotnik oraz liczebnik. Rozróżniamy między innymi zaimki: osobowy, nieosobowy, dzierżawczy, zwrotny, wskazujący, pytający. Dzięki zaimkom nie trzeba wielokrotnie powtarzać jednego rzeczownika, lecz można zastąpić go odpowiednim zaimkiem.

Zaimki osobowe w języku niemieckim z reguły odpowiadają zaimkom osobowym w języku polskim. Wyjątek stanowi zaimek sie - (3 os. l. m.), który oznacza zarówno „oni” jak i „one”.
Również w trzeciej osobie liczby mnogiej występuje zaimek „Sie”, piszemy go zawsze dużą literą, gdyż oznacza formę grzecznościową, niezależnie od tego, na którym miejscu znajduje się w zdaniu.

Inaczej niż w polskim w niemieckim forma osobowa czasownika musi być zawsze użyta z zaimkiem osobowym, np.
Po polsku powiemy: Czytam książkę.
Po niemiecku zaś musimy powiedzieć: Ich lese das Buch.

Stosowanie form osobowych

Formy „du” i „ihr” stosowane są w kontaktach nieformalnych, np. między dziećmi, krewnymi i osobami zaprzyjaźnionymi zaś forma grzecznościowa „Sie” stosowana jest w kontaktach formalnych, przede wszystkim w stosunku do osób dorosłych, starszych, które szanujemy, z którymi nie jesteśmy „na ty” lub których nie znamy. Może się odnosić do jednej lub kilku osób.

Formę grzecznościową piszemy zawsze dużą literą!

Warto wiedzieć, iż formy: du, dich, ihr, euch itp. piszemy małą literą. Tylko w kontaktach listownych możemy zapisać je dużą literą.
Jeżeli dopełnienia rzeczownikowe w celowniku i bierniku chcemy zastąpić zaimkami osobowymi, wówczas dopełnienie zaimkowe w bierniku występuje zawsze przed dopełnieniem w celowniku. Jeśli zastąpimy tylko jedno z dopełnień rzeczownikowych zaimkiem, to on stoi przed drugim dopełnieniem rzeczownikowym nie zależnie od przypadku, np.:

Er holt sie ihm. (On przynosi ją jej.)
Er holt sie seinem Vater. (On przynosi ją swojemu tacie.)
Er holt ihm die Zigaretten. (On przynosi jemu papierosy.)

Ich wasche mich. - Myję się.
Wir treffen uns. - Spotykamy się.

Sag mir bitte. - Powiedz mi proszę.
Was machst du? - Co robisz?
Ich liebe dich! - Kocham Cię!
Ich putze mir meine Zähne. - Myję sobie zęby.